

til er denne, at det hovedsagelig er i disse Lande — her atter særlig i Amerika, at vi finder de selvstændige Kvindemissionsselskaber eller Kvindernes Samarbejde med Mænd i selve Ledelsen. Det er derfor en ganske naturlig Ting, at det er i disse Lande, man finder Kvinder med tilstrækkelig Modenhed og Erfaring til at kunne tage Del i et saa vigtigt og ansvarsfuldt Arbejde, som der kræves af en saadan Kommission.

Vi gaar derefter over til *Selskabernes Delegerede*. Repræsentationen var her ordnet saaledes: Selskaber, hvis Aarsindtægt var under 36,000 Kr. havde ingen Ret til Repræsentation. Indtægt paa mindst 36,000 Kr. gav Ret til 1, paa mindst 72,000 Kr. til 2, paa mindst 154,000 Kr. til 3 og for hver 154,000 Kr. mere til 1 Repræsentant til. —

Efter denne Beregning havde for at nævne et nærliggende Eksempel Dansk Missionsselskab Ret til at lade sig repræsentere ved 4.

Paa samme Maade som i Kommissionerne var ogsaa her Storbritannien og navnlig Amerika stærkt repræsenteret. „Det engelske Kirkemissionsselskab“ sendte f. Eks. af 90 Repræsentanter 22 Kvinder, „American Board“ af 42 R. 13 Kvinder osv. Fra Kvindernes egne Selskaber mødte de i stort Antal. Mest imponerende var „Den methodistisk episkopale Kirkes Kvindemissionsselskab“, der sendte 32 Kvinder som Delegerede, men dette Selskab har ogsaa en Aarsindtægt paa 639,800 Doll. (1 Doll. ca. 3,75 Kr). „Den sydlige Methodistkirkes Kvindemissionsselskab“ sendte 12 Kv. og „Den engelske Kirkes Zenanamissionsselskab“ 11 Kv. og 3 M.

Fastlandets Missionselskaber sendte derimod saa godt som ingen kvindelige Repræsentanter. Der var en Dame fra et finsk Missionsselskab, to fra „Baslermissionsselskabet“, 1 fra „Deutscher Hülfsbund“, der staar i Forbindelse med K. M. A., og 1 fra Holland. Man saa endogsaa „Norsk Missionsselskab“, der støttes af mellem 3 og 4000 Kvindeforeninger, give 3 af sine 8 Pladser til Udlændinge, der slet ikke er Medlemmer af Selskabet. Hvorfor var disse mange Kvinder ikke repræsenterede, naar dog ikke alle Pladser kunde besættes med Selskabets egne Mænd?

Dette viser bedst, hvilken tilbage-trængt Stilling, Fastlandets Kvinder indtager i Missionsarbejdet. Der er mange paa Fastlandet, der mener, at denne Stilling er den rette. Ser vi imidlertid hen paa den Sag, vi arbejder for, da ser vi, at der udrettes langt mere, naar Kvinderne faar Lov til at træde ud af Skyggen og bruge deres Evner og Kræfter. Vi behøver blot at sammenligne, hvad Amerikas Kvinder har udrettet, mod, hvad Fastlandets Kvinder hidtil har formaaet.

Kvindernes Missionsarbejde indtog ingen særlig Plads i Forhandlingen. Adskillige Kvinder, navnlig fra Fastlandet, hvor Forholdene endnu paa sine Steder er ret vanskelige, følte sig noget brøstholdne derved. Men Mødets Ledere erklærede, at dette netop var ordnet saaledes med Vilje. Mænds og Kvinders Arbejde for Missionen maa ikke længer skilles ad. Det ene er ikke *secundært* til det andet. Ude paa Missionsmarken maa der sættes *lige Kraft* paa Arbejdet blandt Mænd og Kvinder. I Hjemlandet maa de tage fat med *lige Kraft*.